

Ben senin avukatındım yavrucuğum, belki hatırlamazsın, otuz sene evvel. Zaman bizi ayırana dek beraber kalacağız.

İnsanın, zavallı, saf insanın değerler için kurban edilmesi, aldatılması ne rahat.

Yitik adamlar üretmek, kullanıp kullanıp atmak ne verimli. Onlar sayesinde, hayatta *değerler* olduğuna inanan o saftiriklerin sayesinde dönüyor dünya.

Herkes kötü olsa da, herkes iyi olsa da dünya yürümez; birilerinin birilerini kullanması, harcaması, kandırması gerekiyor; gerekmiyor belki ama aksi durumun ne getireceğini bilemiyoruz.

Herkesin tamamen rasyonel davranmasının bir *cennet* olacağını kabul edenler çok, gerçekte bilmiyoruz, herkesin her konuda *eşit* olmasından ne doğar, bilmiyoruz.

Çok erken karar veriyor insan, çok aceleci.